

- iii) neatskleidė Komisijos padarytos teisės klaidos vertinant sprendime *Deggendorf* suformuotos praktikos taikymą šioje byloje, kiek tai susiję su ankstesnės pagalbos negražinimo performavimu *de facto* iš papildomo valstybės pagalbos suderinamumo vertinimo kriterijaus į papildomą ir privalomą pagalbos suderinamumo sąlygą, nenumatytą Sutartyje,
- iv) nenurodė, kad dėl Komisijos pateikto netinkamo ir klaidingo Sprendimo *Deggendorf* išaiškinimo ši teismo praktika buvo prilyginta valstybių narių išipareigojimų nevykdymo prievartos priemone, nenumatyta Sutartyje ar antrinėje teisėje,
- v) nepripažino, kad Komisija nusprenddama pradėti formalią tyrimo procedūrą dėl priemonių, apie kurias pranešė Italija, įrodė, jog ji manė turinti visą informaciją, reikalingą priemonės suderinamumo su bendrąja rinka tyrimui. Tokiu būdu Komisija paneigė aplinkybę, kuria grindžiamas skundžiamas sprendimas, t. y. kad Italijos valdžios institucijos ir pagalbą gaunančios bendrovės per pranešimo procedūrą jai nepateikė pakankamai informacijos, kad būtų galima išnagrinėti priemonės suderinamumą su bendrąja rinka,
- vi) tvirtindamas, kad Bendrijos teismų praktika neįpareigoja Komisijos atlikti konkretų ir išsamų veiksmų, galinčių atitikti visas EB 87 straipsnio 1 dalyje numatytas sąlygas, egzistavimo tyrimą, kad ji galėtų kvalifikuoti nagrinėjamą priemonę, padarė didelę teisės klaidą.

2009 m. gegužės 4 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Bendrijų Komisija prieš Portugalijos Respubliką

(Byla C-154/09)

(2009/C 153/52)

Proceso kalba: portugalų

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama P. Guerra e Andrade ir A. Nijenhuis

Atsakovė: Portugalijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti, kad teisingai neperkeldama į nacionalinę teisę Bendrijos taisyklių, reglamentuojančių universaliųjų paslaugų teikėjo ar teikėjų paskyrimą ir bet koku atveju praktiškai neužtikrindama, kad tos taisyklės būtų taikomos, Portugalijos Respublika neįvykdė išipareigojimų pagal Direktyvos 2002/22/EB ⁽¹⁾ 3 straipsnio 2 dalį ir 8 straipsnio 2 dalį.

— Priteisti iš Portugalijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Portugalijos įstatymo dėl elektroninių paslaugų (vasario 10 d. Įstatymas Nr. 5/5004) 121 straipsniu iki 2025 m. išsaugota viešoji paslauga, išskirtinė viešosios paslaugos koncesija ir atitin-

kamos teisės bei pareigos, o bendrovė *PT Comunicações SA* teikia viešąją telekomunikacijų paslaugą.

Kalbėdama apie bendrovių, atsakingų už universaliosios paslaugos teikimą, paskyrimą, Komisija teigia, kad Portugalijos įstatymas dėl elektroninių komunikacijų yra painus, nenuoseklus ir prieštaringas.

Taigi Portugalija netaikė veiksmingos, objektyvios bei nediskriminacinės procedūros ir nepaskyrė bendrovės ar bendrovių, atsakingų už universaliosios paslaugos teikimą kaip nurodyta Direktyvos 8 straipsnio 2 dalyje, kuri skaitoma kartu su 3 straipsnio 2 dalimi.

⁽¹⁾ 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis (Universaliųjų paslaugų Direktyva) (OL L 108, p. 51; 2004 m. specialusis leidinys lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 367).

2009 m. gegužės 8 d. SYMVOULIO TIS EPIKRATEIAS (Consiglio di Stato) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Società in nome collettivo „Ioannis Katsivardas — Nikolaos Tsitsikas O.E.“ prieš Ministero dell'Economia

(Byla C-160/09)

(2009/C 153/53)

Proceso kalba: graikų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Symvoulis tis Epikrateias

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Società in nome collettivo „Ioannis Katsivardas — Nikolaos Tsitsikas O.E.“

Atsakovė: Ministero dell'Economia

Prejudicinis klausimas

Ar asmuo (ūkio subjektas, importuojantis bananus iš Ekvadoro), kuris prašo grąžinti, jo manymu, neteisingai sumokėtą vidaus akcizą, gali nacionaliniame teisme remtis aplinkybe, kad nacionalinės mokesčių teisės nuostatos (Graikijos Įstatymo Nr. 1798/1988 7 straipsnis, iš dalies pakeistas Graikijos Įstatymo Nr. 1914/1990 10 straipsniu) prieštarauja 1984 m. susitarimo tarp Europos ekonominės bendrijos ir Kartagenos susitarimo šalių narių, patvirtinto Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 1591/84 ⁽¹⁾, 4 straipsniui?

⁽¹⁾ OL L 153, 1984 6 8, p. 1.